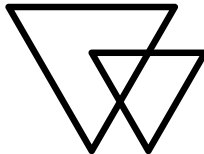


SAMUEL COOMANS

IN DE BAN VAN  
THE  
BEATLES

WILLEMS UITGEVERS



Teksten: Samuel Coomans  
Foto's: archief Samuel Coomans  
Covertekening: Myona Moltmaker

Een realisatie van WIL.T voor © Willems Uitgevers, Noorderwijk, 2023

Web: <https://boeken.cafe>

ISBN 978 949 3306 622

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of worden openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke (elektronische of mechanische) wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of auteur.

**DO YOU WANT TO KNOW A STORY?**

# INTRO

Mijn vroegste herinnering aan The Beatles is één bepaald plaatje dat mijn ouders destijds in huis hadden: *Yellow Submarine*, met op de B-kant *Eleanor Rigby*, in België uitgegeven zonder fotohoes. Maar ik raakte vooral geboeid door The Beatles en hun muziek in de jaren 1990, toen ik op de Antwerpse vrije radio Expres een programma presenteerde waarin veel aandacht werd geschonken aan muziek uit de sixties. De voormalige radiopresentator en producer bij de BRT, wijlen Jos Baudewijn, was na zijn pensioen overgestapt naar Radio Expres en stockeerde er zijn muziekcollectie in de studio's in de Boerentoren. Daar zag ik voor het eerst alle singletjes die The Beatles ooit in België hadden uitgebracht. Ik raakte erdoor gefascineerd en begon zelf met het verzamelen van vijfenveertigtoerenplaatjes van de band. Inmiddels telt mijn collectie ruim vierduizend verschillende singles uit meer dan zestig landen. De illustraties van platenhoezen en labels in dit boek zijn allemaal afkomstig uit die verzameling.

Eind jaren 1990 stopt Radio Expres met uitzendingen, om in september 2019 opnieuw de ether in te gaan. Bezieler Marc D'Hollander vroeg mij toen om elke week een verhaal te komen vertellen over een bepaald Beatlesnummer. Dat zijn uiteindelijk 120 afleveringen geworden, doorspekt met ontroerende, boeiende en soms grappige anekdotes over de groep. Het concept sloeg aan en ook andere vrije radio's toonden interesse. Mijn Beatlesverhalen waren voortaan te horen op vijf verschillende zenders, naast Radio Expres (Antwerpen) ook Radio Benelux (Paal Beringen), Radio GRK (Genk), Radio LRL (Lanaken) en Radio VRW (Wellen). Met dank voor de gastvrijheid.

Al snel rijpte het idee om de teksten die ik schreef voor de radio in boekvorm uit te brengen, temeer omdat een authentiek Belgisch boek met Beatlesverhalen nog niet bestond. Ik

heb de 120 teksten vervolledigd en grondig verbeterd. Een radiotekst is niet hetzelfde als een leestekst. Op sommige details wilde ik ook wat dieper ingaan.

Het mocht vooral geen saai boek worden, ook interessant voor de niet-kenner. Ik heb het dan ook niet over de muzikale opbouw of de akkoordenschema's van de songs. Ik vertel over het alledaagse leven van The Beatles, in de studio, op reis en tijdens de opnames van hun platen en films. Over hun geliefden, vrienden, familie en entourage, maar ook over de drugs, de onenigheden en financiële miskleunen.

Ik heb ervoor gekozen om de verhalen niet in chronologische volgorde aan u te presenteren. Dat houdt de spanning er een beetje in, iedere pagina is een verrassing. Met persoonlijke kortverhalen die een onthullende inkijk geven in de levens van John, Paul, George en Ringo.

The Beatles zijn voor mij de Bachs en de Beethovens van de pop- en rockmuziek. In de amper acht jaar dat ze als groep bij elkaar waren, hebben ze een belangrijk hoofdstuk geschreven in de geschiedenis van de muziek. Ook vandaag nog aanbeden door miljoenen fans oefenen The Beatles een blijvende invloed uit.

De informatie voor mijn verhalen haalde ik uit uren film en documentaires, honderden artikels en websites en de vele boeken die over The Beatles verschenen zijn. In mijn brede kennissenkring zitten ook veel fans en kenners. Van hen vernam ik vaak allerhande weetjes die ik dan nadien verifieerde voor deze verhalen. Hopelijk kan ik daarmee niet alleen de trouwe liefhebbers bekoren, maar ook een nieuwe generatie Beatlesfans.

De QR-codes zijn rechtstreeks gelinkt met de muziek van The Beatles.

**SAMUEL COOMANS, september 2023**



# HEY JUDE

*Hey Jules, don't make it bad...*



**AUTEUR(s):** Lennon - McCartney  
**OPGENOMEN:** 29, 30, 31 juli en 1 augustus 1968  
**PRODUCER:** George Martin  
**TECHNICI:** Ken Scott en Barry Sheffield

**PAUL MCCARTNEY:** zang, piano, basgitaar  
**JOHN LENNON:** achtergrondzang, akoestische gitaar  
**GEORGE HARRISON:** achtergrondzang, elektrische gitaar  
**RINGO STARR:** achtergrondzang, drums, tamboerijn



Juli 1968.  
 Op Kennedy airport landt voor het eerst een Russisch vliegtuig van Aeroflot, het begin van de commerciële luchtvaart tussen de Verenigde Staten en de Sovjetunie. Wielrenner Jan Janssen wint als eerste Nederlander ooit de ronde van Frankrijk.  
 Paus Paulus VI brengt een encycliek uit over het menselijk leven en de geboorteregeling.



In die periode rijdt Paul McCartney met zijn donkergroene Aston Martin voor een lange rit naar Weybridge om Cynthia Lennon en haar vijfjarige zoon Julian te bezoeken. Het huwelijk tussen John Lennon en Cynthia Powell is net op de klippen gelopen. In de wagen begint Paul een liedje te verzinnen, en hij zingt: *'Hey Jules, don't make it bad...'*, gericht dus aan Julian Lennon. Later verandert Paul de naam in Jude, geïnspireerd door Jud in de musical *Oklahoma*. In Duitsland interpreteert men de naam als *Jude* of 'Jood', wat tijdelijk voor ophef zorgt.

John Lennon dacht dat het nummer over hem en zijn nieuwe liefde Yoko Ono ging. *'You have found her, now go and get her.'* Helaas kon hij niet begrijpen hoe erg de impact was van de scheiding op de kleine Julian. Met *Hey Jude* trachtte Paul hoop en optimisme te brengen. Julian Lennon zou later verklaren dat hij zich in die periode erg gesteund wist door Paul McCartney. Hij voelde zich toen beter bij Paul dan bij zijn eigen vader. John zou ooit gezegd hebben tegen Julian dat hij geboren was uit een fles whisky op een zatte zaterdagavond. Als tiener heeft Julian het later wel bijgelegd met zijn vader.

*Hey Jude* werd vaak gecoverd. Wilson Pickett nam het op net nadat The Beatles het uitbrachten. Ritchie Havens opende er in 1969 het Woodstockfestival mee, in *Sesamstraat* zat een parodie met de titel *Hey Food*.

Het nummer stond in twaalf landen op nummer 1 en ging alleen al in de VS meer dan tien miljoen keer over de toonbank. Toen *Hey Jude* op 30 augustus 1968 werd uitgebracht, was het het langste popnummer ooit: zeven minuten.

**HITPARADENOTERING IN BELGIË:**

- 21 september 1968
- nummer 1
- 12 weken





# SHE LOVES YOU

**Yes! Yes! Yes!**



**AUTEUR(s):** Lennon - McCartney  
**OPNAMES:** 1 juli 1963  
**PRODUCER:** George Martin  
**TECHNICUS:** Norman Smith

**JOHN LENNON:** zang, slaggitaar  
**PAUL MCCARTNEY:** zang, basgitaar  
**GEORGE HARRISON:** sologitaar, zang  
**RINGO STARR:** drums



We keren terug naar juni 1963.  
In Vaticaanstad sterft paus Johannes XXIII.  
Aan de University of Alabama worden de twee eerste zwarte studenten ingeschreven.  
Valentina Teresjkova wordt de eerste vrouw in de ruimte, aan boord van de Vostok 6.  
President Kennedy bezoekt Berlijn en brengt zijn verbondenheid met de gedeelde stad tot uiting: 'Ich bin ein Berliner.'



The Beatles zijn op tournee met Roy Orbison en die andere Liverpoolse band, Gerry & The Pacemakers. Twee uur voor het optreden in de Majestic Ballroom in Newcastle Upon-Tyne zitten John Lennon en Paul McCartney samen op het bed in hun hotelkamer. In hun hoofd speelt het nummer *Forget Him* van Bobby Rydell en zoals het vaak gaat, levert de ene song een andere op. John Lennon zingt daar voor het eerst *She Loves You*, de andere Beatles moeten antwoorden met 'Yeah! Yeah! Yeah!' Het liedje gaat over een man die zijn geliefde voorgoed is verloren, maar via een vriend verneemt dat zij nog steeds van hem houdt.

Een dag later schrijven ze in het ouderlijke huis van Paul verder aan hun song. Pauls vader was de eerste die het nummer hoorde. Hij suggereert om de *yeahs* te vervangen door het braverere 'Yes! Yes! Yes!' Hilariteit bij John en Paul. Vader heeft het helemaal niet begrepen.

The Beatles namen het nummer op in studio 2 van Abbey Road, samen met technicus Norman Smith. Die vond het maar niks wegens de songtekst. Norman zou in de jaren 1970 zelf een hitje scoren onder de naam Hurricane Smith met *Oh Babe What Would You Say*.

Wat het schrijversduo toen niet kon weten, was dat *She Loves You* in Engeland het bestverkopende Beatlesplaatje ooit zou worden. Tot *Mull Of Kintyre* van Paul McCartney en zijn Wings in 1977 het record brak. *She Loves You* scoorde ook aan de vooravond van de grote doorbraak van The Beatles in Amerika.

**HITPARADENOTERING IN BELGIË:**

- januari 1964
- nummer 5
- 16 weken



# HELP!

*Lennon's schreeuw om hulp*



**AUTEUR(s):** Lennon - McCartney  
**OPNAMES:** 13 april 1965  
**PRODUCER:** George Martin  
**TECHNICUS:** Norman Smith

**JOHN LENNON:** zang, slaggitaar  
**PAUL MCCARTNEY:** achtergrondzang, basgitaar  
**GEORGE HARRISON:** achtergrondzang, sologitaar  
**RINGO STARR:** drums, tamboerijn





Juli 1965.  
 De presidenten van Frankrijk en Italië, Charles de Gaulle en Giuseppe Saragat, openen de Mont Blanc tunnel.  
 In Nederland starten de eerste uitzendingen op het tweede televisiekanaal, kortweg Nederland 2.



The Beatles zijn volop bezig met het schrijven van liedjes voor hun tweede film, *Help!* John Lennon schrijft de soundtrack. Eerst zou de titel *Eight Arms To Hold You* worden, met *Eight Days A Week* als titeltrack. Maar regisseur Richard Lester kiest samen met John voor het kortere en meer opvallende *Help!*

In de film is Ringo's leven in gevaar door een ring die hij draagt. Een groep oosterse mystici achtervolgt The Beatles van Londen via Obertauern in de Oostenrijkse Alpen tot in de Bahama's.

*Help!* was aanvankelijk een traag nummer, maar The Beatles verkozen om het sneller te spelen, wat er echte rock-'n-roll van maakte. Het lijkt een vrolijk liedje, maar eigenlijk schreeuwde John letterlijk om hulp, zoals heel zijn leven in feite één grote roep om hulp was. Heel wat traumatiserende gebeurtenissen tekenden zijn jonge leven. Toen hij drie was, liet zijn vader het gezin in de steek. Alfred Lennon, een zeeman, was haast nooit thuis. John werd opgevoed door zijn conservatieve tante Mimi omdat zijn moeder Julia het niet aankon. In 1965 was het zeven jaar geleden dat Julia omkwam bij een verkeersongeluk, op 15 juli 1958. John was toen net geen achttien. In 1965 was hij niet gelukkig in zijn huwelijk met Cynthia, verslaafd aan de drugs en serieus verdikt. Hij noemt die periode zelf zijn *fat-Elvis*-periode. In *Help!* blikt hij terug op betere tijden: '*When I was younger, so much younger than today...*'

**HITPARADENOTERING IN BELGIË:**

- augustus 1965
- nummer 5
- 12 weken